

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 10
ΤΗΛ. 34.659

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1940
ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 70

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΤΟΥ Κ. ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Τό θεϊον δρᾶμα προχωρεῖ ἡμέρα πρὸς τὴν μοιραίαν λύσιν. Ὑστερα ἀπὸ τὴν τρίτην σκοτεινὴν νύκτα τῆς ἀγωνίας, αἱ μυροφόροι γυναῖκες ἐξεκίνησαν πολὺ πρῶτι, πρὶν λάμψον ἀκόμη εἰς τὸν ὀρίζοντα τὰ θεῖα ρόδα τῆς αὐγῆς, καὶ ἐπορεύοντο πρὸς τὸν Τάφον Ἐκείνου. Ἦσαν δύο ταπεινὰ πλάσματα, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνική καὶ ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ, ἀλλ' εἰς τὸ φατεινὸν βάθος τῆς θρησκευτικῆς παραδόσεως ὑψοῦνται ὡς δύο πρότυπα ἀφθίτου ἀρετῆς καὶ ἀγνότητος.

Ἐπορεύοντο πρὸς τὸν Τάφον Ἐκείνου, φωτίζόμενα ἀπὸ τὸν ἱερὸν φῶς τῆς πίστεως τὸ ὁποῖον ἐβρῆσαν τὰς καρδίας των, ἐμψυχούμενα ἀπὸ τὴν μουσικὴν ἐλπίδα τοῦ θαύματος. Ἦδη τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐγένετο ἀραιότερον.

Ὅταν αἱ μυροφόροι ἐφθασαν εἰς τὸν τόπον τῆς ταφῆς, ὁ λίθος εἶχεν ἀποκυλισθῆ. Ἄγγελος μὲ τὸ πρόσωπον ἀγνότερον κρίνου καὶ τὸ φέρεμα λευκότερον χιόνος καὶ τὸ βλέμμα λαμπρότερον πάσης λάμψεως, ἴσταντο παρὰ τὸ μνήμα.

Αἱ γυναῖκες ἀνέβλεψαν τότε πρὸς τὸ πρόσωπον τῶν ἀγγέλων. Καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν ἀναγγέλλουσαν τὸ μέγα θαῦμα, τὴν Ἀνάστασιν τῆς Ζωῆς. Αἱ ταπεινὰ γυναῖκες, τῶν ὁποίων ἡ ἀρετὴ εἶχε δεχθῆ τὴν ὑψίστην δικαίωσιν, ἐστράφησαν τότε πρὸς τὰ ὀπίω δια νὰ ἐπανέλθουν πρὸς τὴν πόλιν. Καὶ καθ' ὁδὸν πορευόμεναι ἀντίκρυσαν τὴν αἴθουσαν μορφήν τοῦ Κυρίου καὶ ὑπακούουσαι εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ διελάλησαν εἰς τὴν πόλιν τὸ μέγα ἄγγελμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀπὸ τὰ χεῖλη τῶν μυροφόρων γυναικῶν, ὡς ἀπὸ κρουόνθου θεοῦ φωτός, μετεδόθη ἡ ὑπερτάτη χαρὰ εἰς τοὺς πάσχοντα καὶ τοὺς πονοῦντα καὶ τοὺς ἀπηλπισμένους.

Τὸ νόημα τῆς θρησκευτικῆς παραδόσεως, ὅπως αὕτη φυλάσσεται εἰς τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια, εἶναι πολὺ ἀπλοῦν. Ἄλλ' εἶναι συγχρόνως ἕνα ὑψηλὸν σύμβολον Νίκης, ἕνα γλυκύτατον ποίημα Χαρᾶς καὶ Ἀγαλλιᾶσεως, μίαν σταθερὰ καὶ ἀφάρτος ὑπόσχεσις Ζωῆς ἀνικητοῦ ἀπὸ τὸν Χρόνον, μίαν δικαίωσιν τῆς Πίστεως. Ἄνεστη ὁ Κύριος τῆς Ζωῆς. Ἡ θρησκευτικὴ παράδοσις ἠθέλησεν, ὥστε νὰ χαρακτηρισθῶν πρῶτα τὰ ταπεινὰ πλάσματα, τὰ ὁποῖα μίαν ἀνίκητον πίστιν ἔφεραν εἰς τὸν τόπον τῆς ταφῆς.

Ἡ θρησκευτικὴ παράδοσις ὑψώνει τὸ παράδειγμα τοῦτο διὰ μέσου τῶν

αἰώνων, διδάγμα ἀφθίτου ἀξίας διὰ τὴν πονοῦσαν, ἀλλὰ καὶ πιστεύουσαν ἀνθρωπότητα.

Δὲν εἶναι ἐκ τῶν μικροτέρων δόρων τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς τὴν ταλανιζομένην ἀνθρωπότητα ἡ γαλήνη, τὴν ὁποῖαν χύνει εἰς τὰς τεταραγμένας ἐκ τῶν παθῶν ψυχὰς μας, ἡ ἀνάμνησις καὶ ὁ ἔορτασμός τῆς Ἀναστάσεως. Παλαιῶν ἐναντίον τῶν ὁμοίων του καὶ ἐναντίον τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ὄνθρωπος, εὐρίσκει εἰς τὰς ἡμέρας αὐτάς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνασπύρῃ ἀπὸ τὴν εὐτέλει ἡ ματαιοφροσύνη του καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ πρὸς τὰ πάθη τὰ ὁποῖα τὸν ταλανίζουν.

Ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ μοῖρα του κατεδίκασε τὸν ἄνθρωπον ν' ἀγωνίζεται, εἴτε τῶν πάντων στερεῖται, εἴτε τῶν πάντων ἀπολαύει, τὸν ρίπτει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν εἰς ἠθικὰς ἀβύσσους. Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία, τῆς ὁποίας τὰ ὑψηλὰ δόγματα ἐτόρνευσε καὶ ἐκαλλώπισε τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, μᾶς παρέχει τὰς μεγάλας ἐορτάς τῆς ὡς ἀνάπαυαν ἀνακουφίσεως, παρηγορίας καὶ γαλήνης, στιγμιαίας ἴσως, ἀλλ' ἱκανῆς διὰ νὰ μᾶς δώσῃ νέας δυνάμεις, νὰ ἀμβλύνη, ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον, τὴν δέξιτῃ τὸν πάθος, νὰ μετριάσῃ τὴν σκληρότητα τῆς πάλης καὶ νὰ ἀναμορφώσῃ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν, ἔστω καὶ προσκαίρως, εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος.

Διὰ τοῦτο, ὅταν οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγγέλλουν τὴν Ἀνάστασιν, κάθε Χριστιανός, κάθε ἄνθρωπος, αἰσθάνεται εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του τὸ χαρμόσυτον τοῦτο ἄγγελμα.

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἰδίαν φυλὴν, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος εἶναι ἀπὸ αἰῶνων πολλῶν ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐορτή. Οἱ ποιμένες εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων καὶ οἱ γεωργοὶ εἰς τὰς πεδιάδας ἀποβλέπουν πρὸς τὴν μεγάλην ἐορτὴν ὡς πρὸς ἕνα ὑψηλὸν γόνιμον σύμβολον ζωῆς καὶ ἀγαποῦν νὰ συνδέουν τὴν θρησκευτικὴν ἰδέαν τῆς ἐορτῆς πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος, πιστεύοντες, ὅτι αἱ κακαὶ ἡμέραι παρέρχονται, αἱ νύκτες τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀγωνίας λησμονοῦνται, ὅταν τὰ θεῖα ρόδα τῆς αὐγῆς λάμπουν εἰς τὸν ὀρίζοντα...

Ἀθῆναι
ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

Σχετικῶς μὲ ὄσα ἐγράψην εἰς τὸ «Συλλογικὸν Δελτίον» τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὁ συνάδελφος κ. Δ. Κατσαρέλος περὶ τῆς ἀσφαλίσεως τῆς ζωῆς τῶν οἰκιστῶν Φιλοθέης καὶ εἰδικώτερον εἰς τὰς δύο τελευταίας παραγράφους τῆς ἐπιστολῆς του, ἐν αἰσδιετύπων τὴν γνώμην, ὅτι «...κάποιος πρέπει νὰ συγκινηθῇ καὶ ἀναλάβῃ τὴν λύσιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος...», καὶ ἐξηγεῖτο τὰς ἀντιλήψεις «...τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος...» ἢ «Τραπεζιτικῆς» ἠθέλησε νὰ ἔχῃ τὰς γνώμας τῶν διαφόρων, οἵτινες ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Πρὸς τοῦτο συντάκτης μᾶς ἐπεσκέψθη πρῶτον τὸν κ. Ν. Ζουμπουλίδην, αἱ γνώμαι τοῦ ὁποίου παρατίθενται εὐθὺς κατωτέρω, θέλομεν δὲ συνεχίσει τὴν ἀρξαμένην ταύτην ἔρευναν, δημοσιεύοντες εἰς τὰ προσεχῆ φύλλα τὰς ἀπόψεις τῶν κ. κ. Δ. Δίπλα, ἤδη Προέδρου τοῦ Ο. Σ., Β. Λεονάρδου, Δ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ Π. Δελένδα, οἵτινες ἔχουν ἐπιληφθῆ τῆς μελέτης ταύτης, καθὼς καὶ τὴν τοῦ Συμβούλου τῆς «Τραπεζιτικῆς» καὶ Προέδρου τῆς «Ἐνώσεως Οἰκιστῶν Φιλοθέης» κ. Ἄρ. Βεκιάρη.

Ὁ κ. Ζουμπουλίδης, εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν τοῦ συντάκτου μᾶς, εὐηρεστήθη νὰ δηλώσῃ τὰ ἑξῆς: «Τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλίσεως τῶν οἰκιστῶν Φιλοθέης μὲ ἀπασχόλησεν ἀπὸ τῆς συγμῆς τῆς ἰδρύσεως τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἔθεώρησα δὲ τοῦτο ὡς ὄρον ἀπαραίτητον διὰ τὴν σύμψηξίν του. Τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀπόψεις μου εἶχον φέρεῖ ὑπ' ὄψιν ἀμφοτέρων τῶν τότε μελῶν τῆς Σῆς Διοικήσεως, αἵτινα συνεμείρισαν ταύτας καὶ μοι ἀνέθηκαν νὰ προβῶ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας. Πράγματι, εὐθὺς ἀμέσως, ἔσπευσα νὰ συναντήσω τοὺς κ. κ. Μαυροδην καὶ Χαρθαλοῦπαν τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ἢ «Ἐθνικῆς», ὑποδείξει τῶν ὁποίων ἀπηυθύνθημι εἰς Ἑλβετικὰς Ἑταιρίας, αἵτινες καθώρισαν τὸ καταβλητέον ἀσφαλιστρον δι' ἕνα ἔκαστον ποσὸν τῆς ὁμαδικῆς ἀσφαλίσεως, εἰς ποσοστὸν κυμαινόμενον μεταξὺ 0,25 ο)ο καὶ 0,60 ο)ο, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τοῦ ἀσφαλιζομένου. Αἱ Ἑταιρεῖαι διετύπωσαν τὴν ἐπιφύλαξιν, ὅτι ἡ ἀνωτάτη ἡλικία τῶν ἀσφαλιζομένων δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπερβαίῃ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος, καθ' ἣν δὲ περιπτώσιν αὕτη ἠθελε κυμαίνεσθαι μεταξὺ 50 καὶ 65 ἐτῶν, τὸ ποσοστὸν τοῦτο θὰ ἔφθανε τὰ 0,75 ο)ο. Ἐνταῦθα δέον νὰ ἀποσαφηνισθῇ, ὅτι ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου τινὸς αἱ Ἑταιρεῖαι δὲν θὰ κατέβαλον ὀλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τοκοχρεωλυτοῦ, ἀλλὰ θὰ ἐπλήρωνον αὐτὰ, ἀντὶ τοῦ ἡσφαλισμένου, τὰς ὑπολειπομένας χρεωλυτικὰς δόσεις πρὸς τὴν Τράπεζαν, κατὰ τὸν χρόνον τῶν λήξεων τῶν. Τώρα θὰ ἐρωτήσῃτε, διατί δὲν ἐπραγματοποιήθη μέχρι σήμερον ἡ ἀσφάλις αὕτη. Τὴν μὴ πραγματοποιήσιν τῆς ἀποδίδω εἰς τὴν ποικιλίαν τῶν διατυπωθεισῶν ἀντιλήψεων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀφ' ἑ-

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΧΡΗΣΕΩΣ 1939 ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΥΤΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ - ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμεῖου Αὐτασφαλείας τοῦ Προσωπικοῦ Τραπεζῶν Ἑθνικῆς-Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος.
Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τὸν Ἰσολογισμόν τοῦ Ταμεῖου διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1939, ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ	
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (λ)σμός Τρ)κά	Δρχ. 82.331.365.85
» » » » » Συ)μα	» 499.483.—
Διρ. Ἀγγλ. 914-16-1 πρὸς 546	» 58.951.590.—
Χρηματογράφα εἰς Τρ)κά	» 32.674.632.—
» » » Χρυσόν	» 39.453.248.30
Ἀκίνητα	» 10.968.412.50
Ἐκκρεμεία (λ)σμοί	» 764.920.—
Διαφορὰ ἐξ ἀποτιμήσεως Χρ)φων	» 225.643.651.65
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Κεφάλαιον	Δρχ. 225.643.651.65

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΑΜΕΙΟΥ

Ἡ περιουσία τοῦ Ταμεῖου κατὰ τὴν 31.12.39 ἀνήρχετο εἰς Δρχ. 225.643.651.65 καὶ κατανέμετο ὡς ἑξῆς:

1) ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ	
Καταθέσεις πᾶρά τῆ Ε. Τ. Ε. εἰς Τρ)κά εἰς Συ)μα καὶ Ἐκκρεμεία (λ)σμοῦς	Δρχ. 93.799.261.35
ἦτοι τὰ 41,56 ο)ο τῆς ὅλης περιουσίας	
2) ΧΡΗΜΑΤΟΓΡΑΦΑ ΕΙΣ ΤΡ)ΚΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΝ	
ἦτοι τὰ 40,94 ο)ο τῆς ὅλης περιουσίας	Δρχ. 91.626.222.—
Διαφορὰ ἐξ ἀποτιμ. χρ)φων	» 764.920.—
» 92.391.142.—	
3) ΑΚΙΝΗΤΑ	
ἦτοι τὰ 17,50 ο)ο τῆς ὅλης περιουσίας	» 39.453.248.30
» 225.643.651.65	

Α' ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

1) ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ	
Αἱ ἐκ τῶν διαθεσίμων πρόσοδοι κατὰ τὸ ἔτος 1939 ἀνήλθον εἰς Δρχ. 1.677.127.—	
2) ΧΡΗΜΑΤΟΓΡΑΦΑ	
Ἡ κατάστασις τῶν Χρηματογράφων τῆς περιουσίας τοῦ Τα-	

νός, καὶ εἰς τὸ μέγεθος τοῦ τοκοχρεωλυτοῦ τῶν ἀντιστοιχῶν δανείων, ἀφ' ἑτέρου. Πράγματι, οὐδαμῶς τὸ ἐνοίκιον τῶν μισθωτῶν, λαμβανόμενον ὡς βᾶσις τοκοχρεωλυτοῦ, ὑπερβαίνει τὸ 1)5 τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτῶν. Ἀτυχῶς, παρ' ἡμῖν τὸ τοκοχρεωλυτικὸν ἀπορροφᾷ τὸ 1)4, ἔστιν ὅτε δὲ (διὰ τὰς δακτυλογράφους π. χ.) καὶ τὸ 1)2 ἀκμῆ τοῦ μισθοῦ, ὁπότε, καὶ νέα ἐπιβάρυνσις τούτου διὰ τῶν ἀσφαλιστῶν, θὰ καθίστατο τελείως δυσβάστακτος καὶ θ' ἀπεκάρφωκε τὴν οἰκονομικὴν στενωχρίαν τῶν ἐνδιαφερομένων. Πάντως ὁμῶς συμφωνῶ καὶ ἐγώ, ὅτι ἡ ἀσφάλις αὕτη πρέπει ὀπωσδήποτε νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐφ' ὅσον δὲ, ὡς φαίνεται ἤδη, πάντες οἱ οἰκιστὰι συμφωνοῦσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἀπόκειται εἰς τὸν Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμὸν νὰ προβῇ εἰς ταχυστάτην λήψιν ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος, διὰ τὸ ὁποῖον κάθε θυσία ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων πρέπει νὰ προσφερθῇ. Ἐάν δὲ δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀσφαλισθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι δι' ὅλον τὸ ποσὸν τοῦ δανείου, ν' ἀσφαλισθῶσι τούλαχιστον διὰ τμήμα, οὕτως ὥστε τὸ ὑπόλοιπον νὰ ἐξυπηρετῆται ἐκ τῆς συντάξεως τῆς οἰκογενείας».

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1940 ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΙ

Σπυρ. Λούνδρας, Κ. Κ., Ἐπαμ. Μοσχονήσιος, Ἀθηνῶν, Διον. Καρατζᾶς, Ζάκυνθος, Δημ. Χατζηκωνσταντίνου, Πόρος, Ἰωάννης Κουτσόπουλος, (Στρατιώτης) Λαρίσης, Ἰωάν. Σόλων, Ἀθηνῶν, Σωτῆρ. Βουτσαράς, Κ. Κ., Μιλτ. Μαραγκοδούκης, Κ. Κ. (Κλητῆρ), Κων. Παπαγιαννάκης, Πειραιεύς, Νικόλ. Ρούσσος, Ἀθηνῶν, Νικόλ. Παυλάκης, Κ. Κ., Σόλων Ἰβρώκης, Κ. Κ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ
Κύριε Διευθυντά,
Εὐχαρίστως ἀνέγνωσα τὰ ὄσα ἐγράψην ὁ κ. Ἀβραμίδης στὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» γιὰ τὴν ἀσφάλισιν τῶν τέκνων. Εἶναι καὶ καλὰ καὶ ἀγαθὰ. Ἀλλὰ μήπως δὲν θὰ ἦταν ἀσφάλεια γιὰ τὴν οἰκογένεια ἢ ἀπόκτησις στέγης ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων;
Ὁ Σός μᾶς Κοσ Διοικητῆς, ἔχομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι σύντομα θὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος. Στέγη πρῶτα διὰ τοὺς οἰκογενεάρχους καὶ μικροὺς ὑπαλλήλους καὶ σιγὰ σιγὰ εἰς ὅλους, ὅπως ἔγινε εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.
ΑΘ. Γ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Εἰς ἄλλην θέσιν δημοσιεύομεν ὁμιλίαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος καταθέσεων καὶ κινήσεως κεφαλαίων ἐσωτερικοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Κατ)ματος κ. Θρ. Μπογδάνου πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματός του, ὡς ἐπίσης καὶ ὁμιλίαν τοῦ συνάδελφου του Ὑ)μηματος Θεσσαλονίκης κ. Σωτ. Μεγγλίδη πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑ)ματός τούτου.

Ἀμφοτέροι οἱ ὁμιληταὶ χειροσῆσαν λίαν ἐπινοῶς τὸ θέμα τῆς συμβολῆς τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Τραπεζῆς, ὡς παράγοντος ἐν αὐτῇ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἔχουσα ἀπεριόριστον πίστιν τόσον εἰς τὸν ζῆλον τῶν συναδέλφων, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συνεχοῦς ἀνυψώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐργασίας των, χαίρει ἐιλικρινῶς διὰ τὴν ὠραίαν πρωτοβουλίαν τοῦ Διευθυντοῦ κ. Θρ. Μπογδάνου καὶ τοῦ Συνάδελφου κ. Σωτ. Μεγγλίδη, γνωστοῦ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μᾶς ἀπὸ λίαν ἀξιολόγους συνεργασίας του εἰς τὴν ἐφημερίδα μᾶς.

Δίκαιον εἶναι ἐπίσης νὰ ἐξάρωμεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑποκαταστήματος Θεσσαλονίκης διὰ τὴν ὁργάνωσιν μορφωτικῶν ὑπηρεσιακῶν διαλέξεων μεταξὺ τῶν συναδέλφων.

Ἡ κίνησις αὕτη, ἡ ὁποία δὲν εἶναι συμπτωματικὴ, ἀλλ' ἀπόρροια συνειδητῆς εἰς τοὺς συνα-

ΕΝ ΜΕΤΡΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, γνωρίζουσα τὰς δυσκόλους περιστάσεις, ἃς διέρχονται οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐκτάκτους ἀνάγκας ἃς δημιουργοῦν εἰς πάντας αἱ ἡμέραι τοῦ Πάσχα, ἀπεφάσισε νὰ παρασχη καὶ ἐφέτος εἰς τὸ προσωπικὸν τὴν ἐνίσχυσίν της, ἐν τῷ μέτρῳ πάντοτε τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων.

Ἡ ἐνίσχυσις αὕτη, ὡς ἀνεκοινώθη ἤδη καὶ δι' ἐγκυκλίου, ἀπεφασίσθη ἐφέτος μεγαλύτερα ἢ ἄλλοτε, συγχρόνως περιέλαβε καὶ μεγαλύτερον ἀριθμὸν συναδέλφων.

Ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἠγχαρίστησε τὸν κ. Διοικητὴν διὰ τὴν νέαν αὐτὴν ἐνδειξιν τῶν αἰσθημάτων του ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ.

.....
δελφικῶν κύκλους ἀνάγκης, ἐνισχύει τὴν πεπολιθῆσίν μας, ὅτι πολλὰ τὰ καλὰ θὰ ἔχωμεν νὰ ἀναμείνωμεν ἀπὸ τὴν γενέκουσιν μᾶς τοιαύτης προσπαθείας.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἐργάζεται με φανατισμὸν διὰ τὴν συστηματοποίησιν ἐνὸς τούτου προγράμματος καὶ εἶναι ἰδιαιτέρως εὐτυχῆς, διότι ἐξ ὅλων τῶν ἐνδείξεων δύνάται νὰ προεξοφλήσῃ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ τὴν συγκομιδὴν ἀρίστων ἀποτελεσμάτων.

μείου κατά την 31-12-1939 εἶχεν ὡς ἑξῆς :

α) ΧΡΗΜΑΤΟΓΡΑΦΑ - ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ εἰς ΤΡΓΚΑ ΓΡ]ΤΙΑ

Ποσὸν Χρ]φων	ΕΙΔΟΣ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ	Τιμὴ κτήσεως	Ἀντίτιμον
7750	Ὁμολ. Δαν. Ε.Κ.Τ.Ε. 7% 1925	250.—	1.937.500.—
9947	» » » 7% 1926	250.—	2.486.750.—
70000	» » » 5% 1939	495.—	34.650.000.—
Σύνολον Χρεωγράφων εἰς Τρ]κὰ Δρχ.			39.074.250.—

β) ΧΡΗΜΑΤΟΓΡΑΦΑ - ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Ποσὸν Χρ]φων	ΕΙΔΟΣ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ	Τιμὴ κτήσεως	Ἀντίτιμον
475	Ὁμολ. Ε.Κ.Τ.Ε. 7% 1927	7.316.—	3.475.100.—
1000	» » 7% 1930	6.937.—	6.937.000.—
25	» Ἐθν. Δαν. 5% 1884	5.636.—	140.900.—
500	» Μονοπωλ. 4% 1887	4.692.—	2.346.000.—
75	» Ἐθν. Δαν. 4% 1889	4.409.—	330.675.—
500	» » » 500 ἐκ. 5% 1914	4.863.—	2.431.500.—
800	» Προσφ. Δαν. 7% 1924	7.716.—	6.172.800.—
35	» Ὑδρεύσεως 4% 1925	81.113.—	2.838.955.—
894	» Δαν. Σταθ. 6% 1928	6.883.—	6.153.402.—
300	» Παραγ. Δαν. 6% 1931	6.161.—	1.848.300.—
Σύνολον Χρημ]φων εἰς Χρυσὸν Δρχ.			32.674.632.—

γ) ΧΡΗΜΑΤΟΓΡΑΦΑ - ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΙΣ ΤΡΓΚΑ ΓΡ]ΤΙΑ

Ποσὸν Χρ]φων	ΕΙΔΟΣ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ	Μέση τιμὴ Χρ. Δ]βρίου 1939	Ἀντίτιμον
260	Μετοχαὶ Ἐθν. Τρ. τῆς Ἑλλάδος	54.379.17	14.138.584.—
528	» Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος	6.925.83	3.656.838.—
800	» Ἐθν. Κτημ. Τρ. τῆς Ἑλλ.	965.21	772.168.—
1550	» Ἑλλην. Ἡλεκ. Σιδ]μων	845.—	1.309.750.—
Σύνολον Μετοχῶν εἰς Τρ]κὰ Δρχ.			19.877.340.—

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Χρηματογرافα: 1) Μετοχαὶ εἰς Τρ]κὰ γρ]τια Δρχ. 19.877.340.—
 2) Ὁμολογ. » » » 39.074.250.—
 3) » » Χρυσὸν » 32.674.632.—
 » 91.626.222.—

Αἱ ἐκ τῶν Χρημ]γράφων πρόσοδοι κατὰ τὸ 1939 ἀνήλθον εἰς Δρ. 4.016.660.10. Τοῦ προηγουμένου ἔτους ἦσαν Δρ. 3.116.915.80.

Τὰ χρεώγραφα τοῦ Ταμείου ἀπετιμῆθησαν κατὰ τὴν 31.12.1939 ὡς ἑξῆς:

- 1) Ὁμολογιαὶ Δανείου εἰς Δραχμάς
Ἐπὶ τιμῇ κτήσεως ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι κατωτέρα τοῦ ἀρτίου· ἂν δ' εἶναι ἀνωτέρα ἐπὶ τιμῇ ἀρτίου.
- 2) Μετοχαὶ Τραπεζῶν καὶ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.
Ἐπὶ τῇ μέσῃ χρηματιστηριακῇ τιμῇ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1939.
- 3) Ὁμολογιαὶ εἰς χρυσόν.
Ἐπὶ τιμῇ κτήσεως.
Ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἀποτιμῆσεως προέκυψε διαφορά ἐκ δραχ. 764.920, ἥτις ἤχθη εἰς χρέωσιν τοῦ λ]σμοῦ «Διαφορὰ ἐξ ἀποτιμῆσεως Χρ]φων».

ΑΚΙΝΗΤΑ

Ἀξία ἀκινήτων 31.12.1939 Δρχ. 39.453.248.30.
 Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιπροσωπεύει τὴν τιμὴν κτήσεως τῶν ἀκινήτων πλέον τῶν γενομένων δαπανῶν διὰ βελτιώσεως.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Τὰ μικτὰ ἔσοδα τῶν ἀκινήτων κατὰ τὸ ἔτος 1939 ἀνήλθον εἰς Δρχ. 2.256.500.—
 Μετ' ἀφαίρεσιν δὲ τῶν ἐξόδων συντηρήσεως, φόρων, ἀσφαλίστρων κ.λ.π. » 406.362.50
 Ἀπέμειναν καθαρὰ ἔσοδα » 1.850.137.50
 Ἦτοι μέση ἀπόδοσις 4, 69 ο]ο
 Ἦ κατὰ τὸ 1938 ἀπόδοσις ἦτο 5, 08 ο]ο.

Β'. ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ

1) ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου τῇ 31.12.1938 ἀνήρχοντο εἰς Δρχ. 201.052.820.10
 Ἐπιστῶθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1939 μὲ τὸ πλεόνασμα τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους τούτου ἐκ » 24.590.831.55
 Σύνολον Κεφαλαίων τῇ 31.12.1939 » 225.643.651.65

ΠΟΡΟΙ ΤΑΜΕΙΟΥ

Ἡ ἀνάλυσις τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἔχει ὡς ἀκολούθως :

ΠΙΣΤΩΣΙΣ			
1) Ἔσοδα ἐκ περιουσίας Ταμείου.			
Τόκοι διαθέσιμων κεφαλαίων Δρχ.	1.677.127.—		
Τοκ]δια καὶ μερ]τα χρ]φων »	4.016.660.10		
Πρόσοδοι ἀκινήτων »	1.850.137.50		
Λαχνοὶ κληρουμένων Ὁμολογ. »	20.802.75		
Διαφορὰ κληρουμ. ὁμολ. μετα- ξὺ τιμῆς κτήσεως καὶ ἀρτίου »	14.982.—		
Διαφορὰ ἐξ ἀποτιμῆσεως χ]φων »	696.445.—	8.276.154.35	

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Κατὰ τὰς διεξαχθεῖσας ἀρχαι-
 ρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοι-
 κητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβου-
 λίου τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεται-
 ρισμοῦ Ὑπαλλήλων Τραπεζῶν Ἐ-
 θνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς
 ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι :

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Μυλωνάκος Ἀντ. Πρόεδρος,
 Διακουμπόπουλος Φωκ. Ἀντιπρό-
 δρος, Λιζαρίδης Ἀριστ. Ἀντιπρό-
 εδρος, Μᾶνος Κωνστ. Ταμίας.
 Σύμβουλοι: Λεούσης Ἀγγελος,

Τσιμικάλης Παν. Ἡλιόπουλος
 Στ., Παπαδάκη Ἀριάδ., Κοτοφώ-
 λος Ἰωάν.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον

Ρεσιπιδας Μιχ. Προϊστάμενος,
 Ζαχαριάς Στυλ., Πουοναράς Βασ.
 Ἀβραμίδης Βασίλ., Παπαϊωάννου
 Μιχ., Σακελλαρίου Ἀναστ., Βενα-
 κίδης Θεοφ., Μηλιαράκης Ἰωάν.,
 Μιχαλόπουλος Στυλ.

Ἐλεγκτῆς

Ἀνεμογιάννης Βίκτωρ.

2) Εἰσφοραὶ Μελῶν.

Κρατήσεις ἐξ ἀποδ. Πρ]κοῦ ΕΤΕ	»	6.573.085.55
» » » » ΤΕ	»	3.860.708.65
» » » » ΕΚΤΕ	»	259.279.—
		10.693.073.20

3) ΕἰΣΦΟΡΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ.

Εἰσφοραὶ Ε.Τ.Ε.	»	6.700.000.—
» Τ.Ε.	»	3.950.000.—
» Ε.Κ.Τ.Ε.	»	265.000.—
		10.915.000.—

Δρχ. 29.884.227.55

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

1) Ἔσοδα ἐκ περιουσίας τοῦ Ταμείου Δρ. 8.276.154.35
 ἦτοι τὰ 25,97% τοῦ συνόλου τῶν πόρων

2) Εἰσφοραὶ μελῶν Ταμείου » 10.693.073.20
 ἦτοι τὰ 36,64% τοῦ συνόλου τῶν πόρων

3) Εἰσφοραὶ Τραπεζῶν » 10.915.000.—
 ἦτοι τὰ 37,39% τοῦ συνόλου τῶν πόρων

Δρχ. 29.884.227.55

ΧΡΕΩΣΙΣ

Ὁ λ]σμός τῶν πόρων Ταμείου κατὰ τὸ 1939 ἐχρεώθη ὡς ἑπεται :

Εἰς ἐγκριθεῖσας ἀποζημιώσεις Δρχ. 6.316.981.—

Μείον κρατήσεων ἄρθρ. 6 » 1.249.836.— 5.067.145.—

Εἰς ἐπιστροφὰς κρατήσεων ἐξεληθόντων μελῶν 226.251.—

Εἰς Κεφάλαια 24.590.831.55

Δρχ. 29.884.227.55

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Τῶν μετενεχθέντων εἰς πίστωσιν τῶν κεφαλαίων
 περισσευμάτων ἐκ πόρων Ταμείου.

Ἔ τ η	Μετενεχθέντα Περισεύματα	
1927	16.309.094.—	Ὁ μέσος ὅρος τῶν περισευμάτων ἀνέρ- χεται εἰς δρχ. 18.803. 637.— κατ' ἔτος.
1928	11.780.784.—	
1929	16.652.966.95	
1930	17.568.953.—	
1931	10.216.010.80	
1932	14.903.235.90	
1933	16.996.998.30	
1934	17.469.362.45	
1935	16.590.166.85	
1936	19.267.026.70	
1937	20.016.488.05	
1938	23.281.733.10	
1939	24.590.831.55	
		225.643.651.65

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Εἰσφορῶν Μελῶν καὶ εἰσφορῶν Τραπεζῶν.

Ἔ τ η	Εἰσφοραὶ Μελῶν	Εἰσφοραὶ Τραπεζῶν
1927	5.010.893.59	10.702.110.38
1928	5.637.284.60	5.531.497.98
1929	6.064.830.85	9.977.298.99
1930	7.245.060.—	8.464.938.—
1931	7.287.316.70	7.326.098.20
1932	7.159.717.15	7.565.148.—
1933	7.614.785.80	8.074.797.—
1934	8.315.307.25	8.398.731.—
1935	8.523.009.30	8.715.664.75
1936	9.130.563.10	9.160.766.10
1937	9.600.523.75	10.025.909.—
1938	10.218.848.85	10.594.943.20
1939	10.693.073.20	10.915.000.—
		102.501.214.14
		115.452.902.60

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ
 ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΩΝ

Αἱ κατὰ τὸ 1939 καταβληθεῖσαι ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιστρο-
 φαὶ κρατήσεων ἐξερχομένων μελῶν ἦσαν αἱ ἑξῆς :

1) ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΩΝ
 Ἐγκριθέντα ποσὰ Δρχ. 6.316.981.—
 Μείον κρατήσεων συμφώ-
 νως τῷ ἄρθρ. 6 » 1.249.836.— Δρ. 5.067.145.—

2) ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΕΞΕΡΧ. ΜΕΛΩΝ » 226.251.—
 » 5.293.396.—

Ἦτοι ἐν συνόλῳ Δρχ. 5.293.396.— ποσὸν καλυπτόμενον ἐκ
 μόνον τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου, ἀνεληθόν-
 των ὡς ἀνωτέρω εἰς Δραχμάς 8.276.154.35.

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ
 ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΟΙΚΙΣΤΩΝ ΦΙΛΟΘΕΗΣ
 ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἀναγιγνώσκεται ἡ ἀπὸ 23 Φε-
 βρουαρίου 1940 Ἐκθέσις Πειρα-
 γμένον τοῦ ἀπερχομένου Διοικη-
 τικοῦ Συμβουλίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ
 ἐξετάζονται τὰ ἐξῆς κυριώτερα
 ζητήματα τῆς Ἐνώσεως: Ὅροι
 Συμβολαίου Δανεισμοῦ. Φόροι
 Δημοσίου. Ἀσφάλεια ζωῆς. Συγ-
 κοινωνία. Ὑγιεινὴ. Ἀπὸ ἀέρος
 κίνδυνοι. Κοινοφελῆς δράσις, κα-
 θὼς καὶ ἡ λοιπὴ δράσις τῆς Ἐνώ-
 σεως.

Ἐπίσης ἀναλύεται ἡ Διαχειρη-
 σις καὶ αἱ Σχέσεις μετ' Οἰκιστᾶς
 Ἄνω Τομέως.

Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ζητοῦσι τὸν
 λόγον καὶ ὁμιλοῦσιν οἱ κ.κ. Που-
 λάκης, Χατζηγιάννης, Μαλαμα-
 τιάδης, Παπᾶς, Ζουμπουλίδης καὶ
 Νευροπολίτης ἐπὶ διαφόρων ση-
 μείων τῆς ἐκθέσεως.

Ὁ κ. Αἰγίδης καταθέτει ἐξ ὀνό-
 ματος καὶ ἄλλων παρευρισκομέ-
 νων τὸ κάτωθι σχέδιον ψηφίσμα-
 τος, ὅπερ καὶ ζητεῖ νὰ τεθῇ εἰς
 ψηφοφορίαν :

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἐ-
 νόσεως Οἰκιστῶν Φιλοθέης, ἡ γε-
 νομένη τὴν 17ην Μαρτίου 1940,
 ἀκούσασα τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Δ.
 Συμβουλίου καὶ συζητήσασα ἐπ'
 αὐτῆς ἀποφασίζει :

α) Ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησιν
 τῆς διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν, παρ'
 ὄλας τὰς δυσχερεῖας αἰτινες ἀν-
 τιμετωπίσθησαν, ἐργασίαν ὑπὸ
 τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὅπερ καὶ συγ-
 χαιρεῖ διὰ τὰς καταβληθεῖσας
 προσπαθείας παρ' αὐτοῦ ὅσον
 καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Κοι-
 νόνητος Φιλοθέης καὶ τοῦ Οἰκοδο-
 μικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

β) Ὑποβάλλει τὰς εὐχαριστίας
 ὡς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς
 πρὸς τὸν Σὸν Διοικητὴν τῆς
 Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Ἀλέξ. Γ.
 Κοριζῆν, διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ
 ἐπέδειξε καὶ ἐπιδεικνύει διὰ τὴν
 ολοκλήρωσιν καὶ τὴν προόδον τῆς
 Φιλοθέης, τοῦ ἱστορικοῦ καὶ κοι-
 νωνικοῦ τούτου Ἔργου τῆς Διοι-
 κήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

γ) Ἐκφράζει πρὸς τὴν Κοινό-
 τητα Φιλοθέης τὰς εὐχαριστίας
 τῆς διὰ τοὺς ἀόκνους κόπους τῆς
 ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ Προσστείου
 μας καὶ διὰ τὴν πρόθυμον ἀπο-
 δοχὴν τῶν ἀποφῶν μας ἃς ἡ Ἐ-
 νωσις ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν αὐτῆς,
 ὅσον καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὀλι-
 κὴν ἐνίσχυσιν ἣν παρέσχε εἰς τὸ
 Σωματεῖόν μας.

δ) Θεωρεῖ τὴν ὑπαρξιν τοῦ Σω-
 ματείου μας ἀναγκαίαν καὶ ἀπα-
 ραίτητον διὰ τὴν προόδον τοῦ
 Προσστείου μας ἐντὸς τῶν ὑπὸ
 τοῦ Καταστατικοῦ διαγραφομένων
 πλαισίων, ἅτινα εὐρίσκει ὅτι οὐ-
 δαμῶς συγγέονται ἢ προσκρούουν
 πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ Οἰκοδομι-
 κοῦ Συνεταιρισμοῦ, πρὸς τὸν ὁ-
 ποῖον ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ
 ἐξακολουθήσῃ τὴν συνεργασίαν με-
 τὰ τῆς Ἐνώσεώς μας ἥτις ἐκπρο-
 σωπεῖ κατ' ἐξοχὴν τὰς ἀμεσώτε-
 ρας ἀνάγκας τοῦ Συνοικισμοῦ, καὶ
 τέλος

ε) Ἐκφράζει καὶ πάλιν τὴν εὐ-
 χὴν τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο
 Σωματείων τοῦ Προσστείου μας.
 Τὸ ψηφίσμα τοῦτο γίνεται δε-
 κτὸν διὰ βοῆς.

ΕΝΩΣΙΣ ΟΙΚΙΣΤΩΝ ΦΙΛΟΘΕΗΣ
 ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται, ὅτι, κατόπιν τῶν
 γενομένων τῇ 20ῇ Μαρτίου ἔ. ἔ.
 ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἐκλογὴν Δ. Συμ-
 βουλίου τ ε «Ἐνώσεως Οἰκιστῶν
 Φιλοθέης», κατηργήθη τούτο ὡς
 ἑξῆς :

Πρόεδρος ὁ κ. Ἀρ. Βεκιαρέλης.
 Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Ζουμπουλί-
 δης, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Ἀλ.
 Γουμάλης, Ταμίας ὁ κ. Π. Παπᾶς.
 Σύμβουλοι: οἱ κ.κ. Κ. Σινάνης,
 Σ. Μπακούσελας, Ἀ. Μάρης, Α.
 Λυγδόπουλος καὶ ἡ Κα Μ. Παπα-
 δοπούλου. Ἐλεγκταί: οἱ κ.κ. Κα-
 νακᾶς καὶ Σ. Μαρούδας.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΑΞΙΟΜΙΜΗΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ο Διευθυντής του Τμήματος Καταθέσεων του Κεντρικού κ. Θρ. Μπογδάνος...

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Σας παρεκάλεσα να συγκεντρωθώμε εδώ όλοι οι ύπηρετούντες...

Η συγκέντρωσίς μας έχει έντελως οικογενειακό χαρακτήρα.

Όσα θά σάς είπω θά αναφέρονται εις ζητήματα Οργανώσεως...

Είναι μία όμιλία που θά κάμω μαζί σας...

Ενθυμηθείτε ότι λίγες μέρες άφου μου άντετέθη ή Διεύθυνσις...

Μετά την κοινοποίησιν της έν λόγω Διαταγής...

Και ένθυμηθείτε ότι, λίγες μέρες μετά την κοινοποίησιν...

Προσέξατε πολύ σεΐς οι ύπηρετούντες εις τας θυρίδας...

Εάν από σάς μείνη εύχαριστημένος θά σκεφθῆ και θά διαδόσῃ...

ό καταθέτης έκτός από την άπόλυτον ασφάλεια...

Αντιλαμβάνεσθε πόσον σπουδαίοι συντελεστοί...

Και βλέπετε πόσο σπουδαίο ρόλο παίζουν...

Πρέπει να κατανοήσῃτε καλά και τοῦτο...

Αυτό μεταξῦ άλλων είπα, έν σχέσει με την προσπάθειαν...

Διότι, ώς γνωρίζετε, αι καταθέσεις μίδς Τραπεζῆς...

Διά τοῦτο τὸ Τμήμα τῶν Καταθέσεων...

Αλλά τὰ μέτρα που έλάβωμεν είναι τὰ πρώτα...

Όταν οι ύπάλληλοι του Τμήματος αποκτήσουν...

πως να συντελέσουν εις την αύξησιν...

Και περί μὲν τῆς ύποχρεώσεως που έχομεν...

Και προσέθεσα ότι τοῦτο, να εργαζόμεθα...

Αυτά μεταξῦ άλλων είπα, έν σχέσει με την προσπάθειαν...

Τώρα έπιθ μὲν να σάς όμιλήσω για μία...

Ένωσὴ την προσπάθειαν που πρέπει να καταβάλωμεν...

Δέν φθάνει που θά εργαζόμεθα έντατικά...

Μάλιστα, άπάντως. Ημεΐς οι ύπάλληλοι...

Ένωσὴ μετά τὰ άνωτέρω, όταν εις τας κοινωνικάς...

Έτερον μέτρον είναι ή διαρρύθμισις...

ρύθμισις του έσωτερικού χώρου τῶν Γραφείων.

Η διαρρύθμισις ήρχισεν ήδη άπό τὸ Ταμιευτήριο.

Θά συνεχισθῆ κατά τὸ δυνατόν και εις τας λοιπάς...

Η μεταβολή αυτή έκ πρώτης άντιλήψεως...

Αμα σκεφθοῦν ότι εύρισκόμενοι πλησίον...

Αμα σκεφθοῦν ότι οι Προϊστάμενοι πρό παντός...

Αμα, τέλος, κάθε Προϊστάμενος σκεφθῆ...

Και τώρα έπειτα από οσα σάς είπα...

Η Τράπεζά μας, που άριθμεΐ βίον 100 περίπου...

Εΐναι άλήθεια ότι ή Τράπεζά μας, χάρις...

Πρός τόν σκοπόν άντιμετώπισεως του...

σας να μη τὸ έχετε σκεφθῆ, θά σάς βοηθήσῃ...

Δέν ξέρω άν όλοι γνωρίζετε ότι Μέτοχοι...

Η Τράπεζά μας ίδρυθεΐσα, ως γνωστόν...

Όσοι φιλοπάτριδες Έλληνες και ύπήρξαν...

Ότῶ Μετόχοι και μεγάλοι Καταθέται...

Τὸ γεγονὸς αυτό, όπερ έθεωρεΐτο φυσικόν...

Εΐναι άμφίβολον, άν ύπάρχη άλλη Τράπεζα...

Συνεπεί τῆς κατά τὰ άνωτέρω συνθέσεως...

β) Ότι ή Τράπεζά μας, μολονότι είναι Τράπεζα...

Τὰ άνωτέρω δέν είναι έφεύρεσις τῆς φαντασίας...

Εΐναι κατάστασις πραγματικῆ την όποίαν...

Εΐναι ένα γεγονός μη έπιδεχόμενον άμφισβήτησιν.

Ένα γεγονός όβραβλημένην ύποχρέωσι, καταβάλλοντες...

τόν ευρύτερα καὶ νὰ κατανοηθῆ δὸσ τὸ δυνατόν πληρέστερα.

Διότι, ἅμα γίνη γνωστόν πρὸς ποῖον κυρίως σκοπὸν ἐργάζεται ἡ Τράπεζά μας, θὰ τὴν ἀγαπήσῃν περισσότερο. Τότε θὰ ἐξυψωθῆ αὕτη ὑψηλότερα ἀπὲρ συνείδησι τοῦ κοινοῦ καὶ θὰ ἐδραιωθῆ ἐπι περισσότερο τὸ γόητρον αὐτῆς.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγηθῆ εἰς τοὺς καταθέτας, μέχρι πλήρους κατανοήσεως, ὅτι αἱ καταθέσεις αὐτῶν στὴ Τράπεζά μας θὰ αὐξήσῃν τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ἡ αὐξήσις τῶν ἐργασιῶν τῆς θὰ φέρη αὐξησὶν τῶν κερδῶν τῆς, ἡ αὐξήσις τῶν κερδῶν θὰ φέρη αὐξησὶν τοῦ μερισματοῦ αὐτῆς, ἡ δὲ αὐξήσις τοῦ μερισματοῦ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν αὐξησὶν τῶν πόρων συντηρήσεως τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων καὶ αὐξησὶν τῆς ἀξίας τῆς μετοχῆς, συνεπῶς εἰς τὴν αὐξησὶν τῆς περιουσίας τῶν ἰδρυμάτων.

Ὅταν οἱ καταθέται κατανοήσῃν πλήρως τὰ ἀνωτέρω, εἶναι φυσικόν νὰ σκεφθοῦν ὅτι, καταθέτοντες τὰ κεφάλαιά των στὴ Τράπεζά μας, πλὴν τῆς ἀπολύτου ἀσφαλείας καὶ ἀρτίας ἐξυπηρέτησεως πού θὰ ἔχουν, θὰ κἀνουν διὰ τῆς καταθέσεως των ἕνα εἶδος εἰσφορᾶς ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, διὰ τὴν εἰσφορὰν θὰ αἰσθανθοῦν μίαν ἡθικὴν ἱκανοποίησιν— τὴν ὁποίαν ἱκανοποίησιν, πᾶς καταθέτης, θὰ θελήσῃ νὰ ἔχη—, πᾶσιν ἄλλω μᾶλλον ἀφοῦ αὕτη δὲν θὰ στοιχίσῃ εἰς αὐτὸν ἀπολύτως τίποτε.

Τ' ἀνωτέρω ἀποτελοῦν ἰσχυρὸν ἐπιχειρήμα πρὸς προσέλκυσιν καταθέσεων.

Εἶναι δὲ τὸ ἐπιχειρήμα τοῦτο τοσοῦτω μᾶλλον μεγαλειότερα ἀξία, καθὼς καμμία ἄλλη Τράπεζα δὲν δύναται νὰ τὸ ἐπικαλεσθῆ.

Τὸ ἐπιχειρήμα αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον βάσιμον ἀλλὰ καὶ δοκιμασμένο.

Τὸ ἐχρησιμοποίησα ἐπιτυχῶς ὅταν ἐστάλην παρὰ τῆς Διοικήσεως εἰς Β. Ἀμερικὴν πρὸς συγκέντρωσιν καταθέσεων τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν. Τὸ ἐχρησιμοποίησα ἐπίσης ὅταν ἀπετάθη εἰς τοὺς Ἀμερικανούς Τραπεζίτας καὶ ἐξήτησα παρ' αὐτῶν πιστώσεις καὶ ἰδίως ὅταν τοὺς ἐξήτησα εὐνοϊκῶς διὰ τὴν Τράπεζάν μας ὄρους.

Εἶχα καὶ εἰς τὰ δύο αἰτήματά μου ἐπιτυχίαν ἀισθητῶς μεγαλειώτερα ἀπὸ ὅλους τοὺς λοιποὺς ἀντιπροσώπους ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Τραπεζῶν, οἱ ὁποῖοι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν εὐρίσκοντο τότε συγχρόνως με ἐμὲ εἰς τὴν Ν. Ὠρκην. Ἐπέτυχον δὲ, διότι οἱ Διοικηταὶ τῶν μεγάλων Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν, ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ παρήσχωσιν δὸσ τὸ δυνατόν μεγαλιέτερας εὐκολίας καὶ νὰ δώσωσιν τοὺς μᾶλλον εὐνοϊκοὺς ὄρους εἰς τὴν Τράπεζάν μας, τῆς ὁποίας τὰ κέρδη, ἐσκέπτοντο, προωρῶνται κατὰ μέγαλο ποσοστὸν ὑπὲρ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, παρὰ εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς Τραπεζάς, τῶν ὁποίων τὰ μερίσματα ἀντελαμβάνοντο ὅτι προωρῶντο κυρίως διὰ ν' αὐξήσῃν τὴν περιουσίαν ἰδιωτῶν.

Καὶ τώρα, κατόπιν ὧσων σὰς εἶπα, εἶναι φυσικόν νὰ σὰς ἐρῶ χεῖρα ἢ σκέψῃς ὅτι ἡμεῖς ποῦ ὑπηρετοῦμε στὰς Καταθέσεις τῆς Τραπεζῆς καὶ πού θὰ ἀγωνισθοῦμε διὰ νὰ αὐξήσωμεν αὐτάς, στὴν πραγματικότητα ἐκτελοῦμε ὑπηρεσίαν πού κυρίως ἀποβλέπει εἰς σκοπὸ Φιλανθρωπικόν.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε ὅτι εἶναι ὥρα ἢ σκέψῃς αὕτη καὶ δι' ἄλλους λόγους ἀλλὰ κυρίως, διότι ἐνῶ ἔως τώρα σκυμμένοι ὅσῳ Γραφεῖο μας καὶ ἐργαζόμενοι ἐνατικῶς, εἶχαμε ἴσως πολλὰς φορὰς κάποια δυσφορία συλλογίζόμενοι ὅτι οἱ κόποι μας καὶ ἐν γένει αἱ προσπάθειαι μας θὰ κατέληγον ν' αὐξήσωμεν κυρίως περιουσίας ἰδιωτῶν, εἰς τὸ ἔξης ὅταν ἐργαζόμεθα γιὰ τὴ Τράπεζά μας,

ὅταν καταβάλλωμε προσπάθειες διὰ νὰ αὐξήσωμεν τὰς καταθέσεις αὐτῆς, δὲν θὰ δυσφοροῦμε, ἀλλὰ τούναντιον θὰ ἐργαζόμεθα με μεγαλιέτερη προθυμία, με περισσότερο ζήλο καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἡμῶς με φανατισμό, γιατί θὰ ἔχωμε ὅσῳ νοῦ μας, ὅτι οἱ κόποι μας θὰ καταλήξουν εἰς τὸ νὰ τραφοῦν καλῶς τὰ ὄρφανὰ Ὁρφανοτροφείων, εἰς τὸ νὰ ἔχουν μεγαλιέτερα περίθαλψι οἱ πτωχοὶ τῶν Πτωχοκομείων, εἰς τὸ νὰ εὐρίσκουν εὐκολώτερα ἕνα κρεβάτι οἱ ἄποροι στὰ Νοσοκομεία.

Ἡ ἀνωτέρω σκέψις, με τὸν καιρὸ, θὰ σὰς ἐρῶται φυσικῶς, ὡς συμβαίνει εἰς ἐμὲ, πού δὲν ἀποβλέπω τὸν Σ. Διοικητὴν τῆς ἀγωνιζόμενον διὰ νὰ αὐξήσῃ τὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς μας, διὰ ν' αὐξήσῃ τὸ μερίσμα αὐτῆς, σὴν σκέψῃ μου ἔρχεται ὁ τέως Ὑπουργὸς τῆς Περιουσίας, πού συνεχίζει ἐπὶ τὴ Τράπεζα τὸ Κοινωνικὸν ἔργο τοῦ κ' ὅπως ἐκεῖ ἠγωνίζετο νὰ αὐξήσῃ τοὺς ὑπάρχοντας πόρους ἢ νὰ εὐρύνει τοιοῦτους διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα, οὕτω καὶ τώρα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὑπὲρ τῶν Ἰδρυμάτων ἀγωνίζεται ἐπὶ τὴ Τράπεζα.

Ἐάν εἰς πᾶσαν περιπτώσιν θὰ εἶχομεν ὑποχρέωσι νὰ καταβάλωμεν τὰς προσπάθειαις πού σὰς ἀνέφερα, ὑπὸ τὰς σημερινὰς διεθνείας συνθήκας, ἡ ὑποχρέωσις αὕτη καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἐπιβεβλημένη, καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἐπιτακτική. Διότι τὴν στιγμήν καθ' ἕναν μέγιστον ἀριθμὸς συναδέλφων μας Τραπεζῶν ἄλλων Χωρῶν εἶναι ἐπιστρατευμένοι καὶ διέρχονται μίαν ζωὴν ἡκίστα εὐχάριστον, τὴν στιγμήν πού εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ εἰς τὰς Χώρας πού δὲν εὐρίσκονται ἐν ἐπιστρατεύσει, καταβάλλεται ἀπὸ καθένα πᾶσα προσπάθεια ν' ἀποδώσῃ τὸ μέγιστον τῆς ἐργασίας πού δύναται, τὴ στιγμήν πού, ἂν παρακολουθῶμεν τὸν Σ. Διοικητὴν μας, θὰ ἐξακριβώσωμεν ὅτι οὗτος ἐργάζεται ἀσυγκρίτως περισσοτέρας ὥρας καὶ ἀπὸ τὸν ἐργατικώτερον ἀπὸ ἡμᾶς, εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ἡμεῖς, πού εὐρισκόμεθα μακρὰν τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ πολέμου καὶ δὲν ἔχομεν τὰς συνεπείαις τῆς ἐπιστρατεύσεως, θὰ κρίνωμεν ὅτι μᾶς εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ καταβάλωμεν ὅσας τὰς προσπάθειαις μας, νὰ ἐντείνωμεν ὅσας τὰς δυνάμεις μας, διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς, τὸ ἴδρυμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἰστορία, ἰστορία 100 ἐτῶν, εἶναι συνυφασμένη με τὴν ἰστορίαν τοῦ Ἔθνους μας, τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ κυρίως φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, τὸ ἴδρυμα με τοῦ ὁποίου τὴν τύχην ἔχομεν συνδέσει τὴν ἰδικὴν μας τύχην καὶ τὴν τύχην τῶν οικογενειῶν μας.

Σὰς εὐχαριστῶ.

Τὸ κείμενον ἐξ ἄλλου τῆς πρώτης τῶν διαλέξεων, ἃς ἀπεράσισε τὸ Ὑψιστὸν Θεοσένη εἰς πληρέστερον μέρος τοῦ Προσωπικοῦ αὐτοῦ καὶ ἵτις ἐδόθη τὴν 7ην Μαρτίου ἐ. ἐ εἰς τὸ ἐν Θεσζονίκῃ Ὑψιστῆς Τραπεζῆς, με θέμα «Ὁ ὑπάλληλος ὡς παράγων προσελκυστικῆς πελατείας» καὶ με ἀμιλητὴν τὸν κ. Μεγγλίδη, ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Ὅτι ὁ ὑπάλληλος, ἀσχέτως τῆς δράσεως τῶν διευθυντῶν μίαν ἐπιχειρήσιν, συντελεῖ ὁ ἴδιος διὰ τῆς ἀτομικότητος του εἰς τὴν προσέλκυσιν πελατείας, εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας. Ἐντεῦθεν καὶ αἱ ἰδιαιτέριαι προσπάθειαι, αἷτινες καταβάλλονται πάντοτε διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ καταλλοτέρου προσωπικοῦ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως καὶ συμπεριφορᾶς. Εἶναι ἄλλως τε γνωστόν, ὅτι ἀλλοῦ γίνεται εἰδικὴ ἐκπαίδεσις τῶν ὑπαλλήλων, ἵδιᾶ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, ὡς τῆς τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς τῶν ὑπαλλήλων. Καὶ εἰς ὅτι ἀφορᾶ τὴν Τράπεζάν μας, ἵτις καὶ μᾶς ἔνδιαιτοντες, τὸ κοινὸν προσελκυστικὸν πρῶτιστως ἐκ τοῦ κύρους τῆς

καὶ τῆς πανελληνίου φήμης τῆς, ἐδραιωθήσεως ἐκ τοῦ βίου τῆς τῶν ἐκατὸν ἐτῶν. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῆ καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ μετὰ προθυμίας καὶ εὐγενείας ἐξυπηρέτησις τοῦ κοινοῦ συγκρατεῖ τὴν πελατείαν καὶ προσελκύνει ὄλονεν νέαν. Διότι με τοὺς ἔχοντας μὲν ἀνάγκην δανείων πελάτας, ἔρχεται εἰς ἄμεσον ἐπινοκαταστάσεως καὶ παρακολουθεῖ τούτους εἰς τὰς καθόλου μετὰ τῆς Τραπεζῆς συναλλαγὰς των, ὑπάρχει ὅμως μία ἐτέρα, ἐπίσης πολυπληθής, κατηγορία πελατῶν, οἵτινες εἶτε διότι ἐπαρκοῦν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των ἐξ ἰδίων μέσων εἶτε διότι δὲν ἐμποροῦνται, δὲν προσφεύγουν εἰς δανεισμόν καὶ ἂν συμβαίνῃ νὰ ἔχωσιν δεσμὸν τίνα μετὰ τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως, οὐδέποτε ἐρχονται οὗτοι εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῆς, τοῦλάχιστον ὅσον ἀφορᾶ τὰ μεγάλα ὑποκαταστήματα οἰοῦν τὸ ἡμέτερον. Τοιοῦτοι πελάται εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον οἱ καταθέται. Εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφέρω ποίαν σημασίαν ἀπέδωκε πάντοτε ἡ Τράπεζα εἰς τὴν συγκέντρωσιν καταθέσεων πρὸς ἐπαύξησιν τῶν διαθεσίμων τῆς, ἵνα δυνηθῆ νὰ ἐνισχύσῃ εἰς εὐρύτερον κλίμακα τὰς παραγωγικὰς τάξεις τῆς Χώρας.

Ἐτεροὶ πελάται τῆς ἰδίας κατηγορίας εἶναι οἱ ἐνεργοῦντες ἢ λαμβάνοντες ἐμβάσματα, οἱ διαφέροντες ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, οἱ κάποιοι χρηματογράφον, διὰ νὰ περιορισθῶ εἰς τοὺς κυριώτερους. Τούτων πάντων αἱ προτιμήσεις αἱ ὑπὲρ τῆς μᾶς ἢ τῆς ἄλλης Τραπεζῆς δύναται μεγάλως νὰ ἐπηρεασθοῦν ἐκ τοῦ τόπου, δι' οὗ ἐξυπηρετοῦνται οἱ πελάται παρὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν. Τυγχάνει δὲ τοσοῦτω μᾶλλον ἐπιβεβλημένη ἢ μετ' ἰδιαιτέρων φροντίδων ἐξυπηρέτησις τῶν τοιούτων πελατῶν, καθ' ὅσον δύναται οὗτοι διὰ τὰς ἐργασίας των νὰ χρησιμοποιήσωσι καὶ ἐτέρας Τραπεζὰς ἐπὶ ἴσοις ὄροις, ὡς ἔχει ἡ σημερινὴ τάξις τῶν τραπεζικῶν πραγμάτων. Ἡ προσελκυστικὸν ἐν τούτοις εἶναι εἰς ἄκρον συμφέροσα, καθ' ὅσον αἱ μετ' αὐτῶν συναλλαγὰς, ἐνῶ εἶναι ἀμειβορῶν κινδύνων, ἀποφερόσιν σημαντικώτατα ὠφελή.

Ἡ μετ' ἔνδιαιτοντες ἐξυπηρετήσις ἐνός πελάτου καθιστᾶ αὐτὸν φίλον τῆς Τραπεζῆς. Διὰ τὰ φέρουν ὅμως αἱ περιουτήσεσις μᾶς πρὸς τοὺς πελάτας τὰ ἐπιδικώμενα εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα θὰ πρέπει νὰ ἔχουν αὐταὶ κάποιο ὄριον. Χρειάζεται κάποια ψυχολογικὴ διέδουσις εἰς τὰς διαθέσεις τῶν πελατῶν, διότι δὲν ἀποκλείεται μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὰς πολλὰς περιουτήσεσις τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἀποβαλόντων αὐτὰ ἐνίοτε φορτικαὶ εἰς τὴν πελατείαν. Ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς ἀνεγράφε τελεταίως εἰς τὰς περιέργους μικρὰς εἰδήσεις τῆς, ὅτι ἕνας καταστηματάρχης εἰς τὴν Νέαν Ὠρκὴν ἀπέλυσε μίαν ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους του, διότι τόσο ἀνήγει, ἐν τῷ ὑπερβάλλοντι ζήλῳ τῆς, εἶχεν ἀποβῆ κουραστικὴ εἰς τοὺς πελάτας, μετὰ ἀτελειώτους φιλοφρονήσεις τῆς καὶ τὴν τάσιν τῆς νὰ διαφημίσῃ μέχρι φορτικότητος τὰ εἶδη τοῦ καταστήματος, ὡστε οἱ πελάται δὲν ἀπέκρινον τὴν δυσφορίαν των καὶ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἀπομακρυνθοῦν τοῦ καταστήματος τοῦ.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ φθάσῃ τῆς εἰς τοιαύτας ὑπερβολὰς. Ὅς περιουτήσεσις ἄλλως τε τῶν πελατῶν παρὰ τῆς Τραπεζῆς νοεῖται ἢ μετὰ προσοχῆς, σοβαρότητος καὶ εὐγενείας ἐξυπηρέτησις των καὶ ἢ μετὰ προθυμίας ἱκανοποίησις παντὸς εὐλόγου αἰτήματός των. Ὅς καλὴ ἐξυπηρετήσις τῶν πελατῶν νοεῖται ἀκόμη νὰ μὴ ἀντιπύσεται ἕνα ὄμιον ὄχι, ὡσᾶνς ζητεῖται παρὰ τινος πελάτου ἐνεργητικῆς ἀντικειμένη εἰς τοὺς κανονισμοὺς ἢ τὰ συμφέροντα τῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ ἢ ἀρνήσις μᾶς αὐτῆς, καὶ ὅταν ἀκόμη προβάλλεται παράλογος ἀξίωσις, νὰ διατυπώται μετὰ ἡρεμίας καὶ κελωσύνης, ὡστε καὶ ὅταν δὲν ἱκανοποιεῖται ὁ πελάτης, νὰ παραμείνῃ ἐν αὐτῷ ἢ ἀγαθὴ ἐντύπωσις ἐκ τῆς μετ' ἡμῶν ἐπαφῆς τοῦ. Διὰ τοῦ τρέ-

που τούτου ἐπιτυγχάνεται ἡ συγκράτησις τῆς πελατείας καὶ ἡ προσέλευσις νέας, δημιουργομένου καὶ τινος ψυχικοῦ δεσμοῦ μετὰ τῶν πελατῶν καὶ ὑπαλλήλου, ὅν θεωρεῖ πλέον οὔτως φίλον τοῦ. Εἰς τοῦτον προσφεύγει καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἀφορᾶ τὴν ὑπηρεσίαν του ἢ ἐργασίαν, δι' ἣν προσέρχεται εἰς τὴν Τράπεζαν, οὐχί σπανίως δὲ ζητεῖ καὶ τὴν γνώμην του ἐπὶ οἰκονομικῆς φύσεως ζητημάτων του.

Ἀλλ' ἵνα δύναται νὰ ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πελατείας καὶ οἱ νεώτεροι ὑπαλλήλοι, οἵτινες καὶ πλειότερον χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν ἀμεσοτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πελατῶν, παρίσταται πρωταρχικὴ ἀνάγκη νὰ ἀποκτήσῃσι γενικώτερον ὕλη-ρεσιακὴν κατάρτισιν. Μᾶς παρέχει δὲ ἡ Τράπεζα τὸ κύριον μέσον τραπεζικῆς μορφώσεώς μας. Εἶναι τοῦτο ὃ ἐν ἰσχύι Κώδιξ τῶν ἐγκυκλίων καὶ ὀργανικῶν διαταγῶν, ἐκδοθεῖς ὑπὸ τὴν δημιουργικὴν πνοὴν τοῦ ἀκαμάτου Ὄργανωτοῦ τῆς Τραπεζῆς Διευθυντοῦ τότε καὶ νῦν σεβαστοῦ μας Διοικητοῦ. Τὸ μνημεῖον τοῦτο διὰ τὴν ἰστορίαν τῆς Τραπεζῆς ἔργον, διαρκῶς συμπληρούμενον, ἐφ' ὅσον νὰ ζητηματα ἀνακύν-τουν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, δὲν περιέχει μόνον χρήσιμους διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπεζῆς οδηγίαις, ἀλλὰ περιλαμβάνει συγχρόνως καὶ τοὺς βασικῶς θεσμοὺς καὶ κανόνες, δι' ὧν τὸ ἴδρυμα ἐμεγαλοῦργησε. Πρᾶγματι ἂν ἡ Τράπεζα ἐμεγεθύνθη καὶ ἀπέκτησε τὸ παγκόσμιον κύρος τῆς, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι παρὰ τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Τραπεζῆς ἐτέθησαν αἱ σταθεραὶ βάσεις, ἐφ' ὧν ἐβάδισε τὸ ἴδρυμα. Ἡ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τήρησις τῶν τεθέντων κανόνων ἀποτελεῖ ὄρον ἀπαράβατον ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων μας. Ἐλέγη προκειμένου περὶ τῆς θρησκείας, ὅτι ὁ παραμελῶν τοὺς τύπους παραμελεῖ καὶ τὴν οὐσίαν.

Τὸ ἴδιον δύναται νὰ λεχθῆ καὶ περὶ τῆς ἐργασίας μας. Διότι τυπικῶς κατὰ τὴν γνώμην μας, παραλειψίς δύναται ν' ἀποτελέσῃ οὐσιώδη παραβάσιν τῶν κανονισμῶν, συμβαίνει δὲ μάλιστα πολὺ λάκις φαινομενικῶς τυπικῆς διατάξις νὰ ἀφορᾶ ὑπάρχουσιν καὶ ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρέωσιν.

Παρὰ πᾶσαν ὅμως προσίλωσιν εἰς τοὺς κανονισμοὺς δὲν πρέπει ἢ ἐργασία νὰ εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον προσκεκολλημένη εἰς τοὺς τύπους ὡστε νὰ ἀποβῆ μηχανικὴ καὶ ἄψυχος. Οὐδέποτε ἡ Τράπεζα ἠθέλησε τοιοῦτον τι. Τούναντιον, ὡς ὁδῶν Ὄργανισμὸς ἢ Τράπεζά μας, διαρκῶς ἐξελλισσομένη καὶ ἀναπτυσσομένη, θέλει καὶ τὰ ὄργανα τῆς ζῶντα καὶ κινούμενα, σκεπτόμενα εὐθετέρως καὶ ἀναπτύσσοντα πρωτοβουλίαν ἐν τῇ ἐργασίᾳ των. Ἐκ τῆς βαθύτερας μελέτης τῶν διαταγῶν προκύπτει, ὅτι ἡ Τράπεζα, ἐνῶ κηδεταὶ τῶν συμφερόντων τῆς, δὲ παραβλέπει καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ κοινοῦ. Τὸν τίτλον τῆς, ἄλλως τε ὄν διετηρήσῃ ἢ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, δὲν διετηροῦν ἐπὶ ματαίᾳ. Διότι ἐξακολουθεῖ νὰ πρυνεῖται ἐν αὐτῇ τὸ ἀνώτερον πνεῦμα τῆς ἐξυπηρέτησεως καὶ τὸν συμφερόντων τῆς κοινωνίας. Ἐνεκα τούτου ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν πελατῶν, καὶ ὅταν ἀκόμη αἰτημᾶ τι φαίνεται ἀντιτιθέμενον εἰς τοὺς κανονισμοὺς, θὰ πρέπει νὰ ὑποβάλλεται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Διευθύνσεως, δυναμένης νὰ κρίνῃ ἂν τυγχάνη σκόπιμος ἢ δικαίως τοῦ πελάτου. Ἡ τοιαύτη ἐξυπηρετήσις τῶν πελατῶν, ἐκδηλουμένη ἐνδιαφέροντος καὶ πρὸς τὰ ἴδια των συμφέροντα, συντελεῖ, καθ' ἑαυτήν, εἰς τὴν προσέλκυσιν πελατείας, ἐφ' ὅσον οἱ πελάται ἱκανοποιημένοι ἐκ τῆς παρ' ἡμῶν ἐξυπηρέτησεως των, γίνονται εὐφρονοὶ κτήρυκες τῶν πλεονεκτημάτων τῆς Τραπεζῆς μας.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον μας δὲν σταματᾶ ἔως ἐδῶ. Ὅταν δημιουργηθῆ παρ' ἡμῶν ἡ συνείδησις τῆς ὑποχρέωσεως, ἢν ἔχομεν ὄπως προσ-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων κυκλοφορεῖ προσέχως τὸ «**Νέον Τοκολόγιον**» τοῦ Συνადέλου κ. Σ. Μαρούδα, παρὰ τοῦ ὁποίου παρέχονται αἱ ἐξῆς σχετικαὶ πληροφορίες :

Διὰ τοῦ Νέου Τοκολογίου εὐρίσκεται μετὰ δύο μόνον προσθέσεις ὁ τόκος οἰουδήποτε δοθέντος Κεφαλαίου μέχρι καὶ ἀνω ἀκόμη τοῦ δισεκατομμυρίου μετὰ ἐκατὸν καὶ πλέον διάφορα ἐπιτόκια, ἢτοι ἀπὸ τοῦ ἐλαχίστου τοιοῦτου 1) 16 οἰο καὶ 1) 8 οἰο μέχρι τοῦ μεγίστου τῶν ἐν χρήσει τοιοῦτων προσειδικῶς κατὰ 1) 16 οἰο καὶ 1) 8 οἰο.

Τὸ «**Νέον Τοκολόγιον**» ἐξυπηρετεῖ συγχρόνως τοὺς ὑπολογισμοὺς μετὰ ἔτος ἐμπορικῶν ἢτοι βάσει 360 ἡμερῶν καὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς μετὰ ἔτος πολιτικῶν (βάσει 365 ἡμερῶν) με συντομίαν καὶ ἱκανοποιητικὴν ἀκρίβειαν. Εἶναι δυνατὸν νὰ παρασχη προσέγγισιν μέχρι χιλιοστῶν ἢ καὶ μέχρι δεκαοκταχιλιοστῶν τῆς νομισματικῆς μονάδος διὰ νομίσματα μεγάλης ἀξίας (ὡς εἶναι ἐπὶ παραδείγματι αἱ Λίραι Ἀγγλίας) διὰ τὰ ὅποια ἔχει ὑπολογισμὸν ἀξίον ἀκόμη καὶ τὸ χιλιοστὸν αὐτῶν.

Ἡ χρῆσις τοῦ Νέου Τοκολογίου εἶναι εὐκολωτάτη. Ὁ τόκος εὐρίσκειται διὰ τῆς ἐκτελέσεως δύο μόνον προσθέσεων. Εἶναι δυνατόν νὰ ἐνονοῦν καὶ χρησιμοποίησιν τὴν μέθοδον τοῦ Νέου Τοκολογίου καὶ ὁ πλὴν ἀνίδεος εἰς τὰ μαθηματικά. Ὁ τόκος εὐρίσκειται ἀνεὺ οὐδενὸς ἄλλου μαθηματικοῦ ὑπολογισμοῦ πλὴν τῆς ἐκτελέσεως δύο εὐκολωτάτων προσθέσεων, παρέχεται δὲ ἡ δυνατότης ἐλέγχου αὐτοῦ δ' ἐκτελέσεως μιᾶς ἀσφαλῆστᾶ τῆς δοκιμῆς.

Τὸ Τοκολόγιον τοῦτο δύναται ν' ἀποκτήσῃ πᾶς ἐνδιαφερόμενος ἀνεὺ σοβαρᾶς ἐπιβαρύνσεως, διότι τὸ ἀντίμιστον αὐτοῦ εἶναι ἐλάχιστον. Ὁ ἀποστολὴ εἰς τοὺς ἐμβάζοντας ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν διευθύνσιν τοῦ κ. Σ. Μαρούδα (Ἐθνικῆ Τράπεζα, Ἀθῆναι) μόνον Δραχμῶν πενήτηκοντα (50) διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς πλὴν ταχυδρομικῶν ἐξόδων Δραχμῶν δέκα, δι' ἐξῆδος ἀποστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Σημειώτέον διὰ τὴν τῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν περιπτώσεων ἀπλῶν τόκων τὸ «**Νέον Τοκολόγιον**» θὰ περιλαμβάνῃ καὶ πίνακα ἀνατοκισμοῦ καὶ Τοκοχρωατικῶν τοιοῦτος πρὸς πληρετέραν ἐξυπηρετήσιν τῶν ἀποκτώντων αὐτό.

Εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦδε ἐγγραφωμένους κ. κ. Συνადέλους παρέχεται ἐκπτώσις 20ο). Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας δὲ ν' ἀποκτήσωσιν ἀμφοτέρα τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Μαρούδα ἐκδοθέντα Τοκολόγια παρέχεται ἐκπτώσις 30ο). Τὸ πρῶτον Τοκολόγιον διδίδε τοῦ συντελεστάς Κεφαλαίων διὰ 70 περίπου διάφορα Ἐπιτόκια Ἐμπορικοῦ καὶ Πολιτικοῦ ἔτους ἀπὸ 1—1000 ἡμέρας. Δ' αὐτοῦ ὁ τόκος εὐρίσκειται μετὰ ἕνα μόνον πολλαπλασιασμοῦ. Παρέχονται δὲ καὶ οἱ τόκοι παντὸς Τοκοριθμοῦ ἀνεὺ πολλαπλασιασμοῦ βάσει τῶν τριῶν πρώτων ψηφίων ἐκάστου Τοκοριθμοῦ.

Οἱ ἐμβάζοντες ἐν δὲ δραχ. 120 θὰ λάβωσιν ἀμφοτέρα τὰ Τοκολόγια ἀνεὺ ἄλλης οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως διὰ ταχυδρομικὰ ἐξῆδος. Τὸ ἀντίμιστον τοῦτο δύναται νὰ καταβληθῆ καὶ εἰς τρεῖς μηνιαίας δόσεις δραχμῶν Τεσσαράκοντα Τριῶν διὰ τριῶν ταχμῶν ἐπιταγῶν.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΣΜΟΝ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1940
Κύριε Διευθυντά,

Ἐβαρεθθῆτε, παρακαλοῦμεν, ὡς δημοσιεῖσθε τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν μας :

Κον Μιχ. Ρεμφίδαν

Εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῇ «Τραπεζικῇ» ἐπίσημα πρακτικῆ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ, εἶδομεν μετ' ἐκπλήξεως διατυπωμένας φράσεις μηδέποτε λεχθέντας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κ. Ἡλιοπούλου, ἢ ἄλλου τινός, καθ' ἃς χαρακτιζόμεθα, ἂν μὴ τι ἄλλο, ὡς κακῆς πίστεως καὶ ὅτι ἐνηργήσαμεν τὸν ἔλεγχον οὐχὶ ἐξ ἀγαθῆς προθέσεως κ.λπ.

Ἐπειδὴ τοιαῦται φράσεις οὐ